

PBJK (Pochválený buď Ježiš Kristus), drahý brat v Kristovi,

Na úvod by som začal oficiálnym článkom z väznice Sučany, ktorý vyšiel na stránke zvjs: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/navsteva-spolocenstva-z-leopoldova> . Oficiálny popis článku: „Po dlhšej odmlke, ktorá bola ovplyvnená koronavírusom, prijali pozvanie do nášho ústavu v nedeľu 12.7. členovia chválovej **kapely L'múry**. Kapelu tvorí spoločenstvo mladých ľudí, ktorí pôsobia v Leopoldove. Skratka „L“ v názve kapely znamená Leopoldovské a slovo "múry" prezentuje snahu o zbúranie múrov medzi ľuďmi a zároveň snahu stavať múry medzi nimi a zlom. Ich mottom je, že keď každý pracuje na svojom kúsočku, spoločne dokážu vytvoriť pevný múr, ktorý odolá každému útoku zla. Členovia kapely hudobne doprevádzali pri svätých omšiach v ženskej aj mužskej časti našej väznice, následne zahrli koncert spojený s modlitbami za väznených a prepojený s povzbudivými príbehmi odsúdených z iných väzníc. Ďakujeme kapele L'múry a členom spoločenstva Dismas za ochotu pricestovať a priniesť povzbudenie a pozitívne vzory pre odsúdených.“



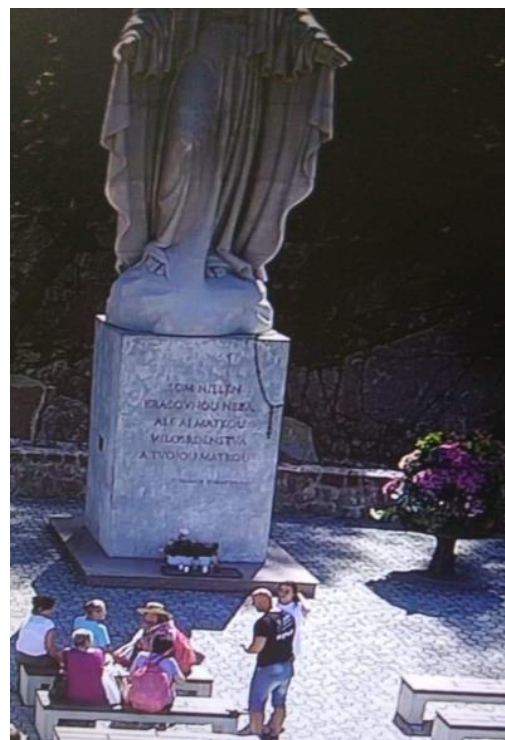
Foto: väznica Sučany počas modlitieb chvál kapely L'múry, ktoré sa konali po sv. omši.

Na zamyslenie ohľadne našich **dcér, žien**, ktoré na FC zdieľal bývalý exorcista: „Hádam nikdy nechodili ženy tak škaredo, nedôstojne, poobliekané, ako dnes. Majú obťahané všetko, všetko vystavujú na obdiv. Priťahujú pohľady, a nás nútia sklopiť zrak, namiesto nich... Predávajú sa, ako vo vitríne za sklom. Len s tým rozdielom, že nikto nič nekupuje, nikto nič nežiada, nikto nič nechce. Alebo... ? Koľkých mužov prinútili vo svojom srdci s nimi žiadostivo súložiť? Ak by som tak videl zoblečenú, áno, nie poobliekanú, ale zoblečenú moju dcéru, plakala by som... Mamy, kde sme? Nevadí nám štýl obliekania našich dcér? Okrem dcérky máme aj štyroch synov, jeden z nich mi asi pred dvoma rokmi povedal, ako je v dnešnej dobe ťažké nájsť dobrú dievča po všetkých stránkach... Dievčatá, vaša cnosť, pokora priťahuje mužov... Zabudli ste? Zabudli ste, akými cennými bytosťami ste? Stvoriteľ vás stvoril na svoj obraz. Nemusíte nikomu ukazovať a dokazovať svoju sexualitu. Nerobte to, prosím. Chcete byť dobíjané, ale ako pevná pevnosť. Chcete mať iba jediného muža, pre ktorého budete ako perla. Schovaná v ustrici cudnosti, pokory. Ináč ste lovená korisť. Lacná, bez ceny. Lebo ponúkate na obdiv všetko, čo máte, nič neostane skryté mužským očiam. A kto by chcel takú ženu? Ktorá patrí všetkým?“

Neviem, či si pamätáte na misiú z NL č.37: „**Misia II: napíš a povzbud' človeka Antona Barcika, ktorý vybuďoval Butkov (Ladce, vid' foto), krásne pútnické miesto s veľkým množstvom relikvií svätých, ktoré sú sprístupnené komukoľvek! Rozmýšľame, že by sme tam uskutočnili 7 výročie Dismasu. Kapacita je cca 6 000 ľudí.**“ A chcem ti povedať, že ovocie tvojich modlitieb už začíname vidieť, lebo som s Anton B. osobne volal a dohodli sme sa, samozrejme a ak Pán dá, tak **15.5.2021**, by sa mohlo uskutočniť 6. výročie formovania spol. DISMAS na tomto pútnickom mieste. V minulom čísle NL sme písali o hore Butkov, kde bol **Maroš Sýkora**, ktorý odtiaľ dal aj príspevok, jeho misiú, na ktorú bol vyzvaný od modliacich sa babičiek. A tu je jeho príspevok: „*Po modlení som bol oslovený skupinkou žien. Pýtali sa ma, čo znamená Dismas, nakoľko som mal oblečené tričko tohto spoločenstva. A tak som vydal svedectvo o Slovensko-Českom väzenskom spoločenstve, ako aj o jeho službách a hlásaní Božieho slova vo väzniciach.*“

Foto: Svedectvo o Dismase priamo z kamery, ktorá je online počas celého dňa i počas celého roka.

Príspevok **Mareka Talapku**, ktorý v auguste opustil výkon trestu v Sučanoch: „*V mojom trojročnom treste odňatia slobody som poznal Boha, jeho lásku, odpustenie a hlavne nádej. Blúdil som v temnote závislosti na*



drogách viac ako 15 rokov, kde som poznal ľudí, ktorí ma vedeli posunúť iba do hriechu. No náš Ocko mi ukázal, že Jeho syn a náš Spasiteľ netrpel na kríži nadarmo. Po 15 rokoch sa mi vrátila do života rodinka, pocítil som lásku a odpustenie. Mám kde bývať, mám podporu a našiel som si aj prácu na Blatnickom hrade, kde mi Pán doprial vidieť nádheru krajiny a spoznať aj milých ľudí. Spol. Dismas som spoznal vo výkone, kde svedčili o ľuďoch, ktorí tiež blúdili v temnote po boku diabla, no náš Pán im vniesol do života svetlo a Duch svätý im otvoril oči srdca, aby lepšie videli na cestu, pravdu a život - čiže na Ježiša Krista a toto požehnanie som dostal do daru aj ja. A čo je dôležité, že ocko mi postavil do cesty ľudí, ktorých som nikdy nepoznal a medzi nich patria členovia spol. Dismas.



Foto: Marek Talapka (vd'áčny a radostný) po nastúpení do práce na Blatnickom hrade, samozrejme podľa bezpečnostných predpisov.

Druhý oficiálny článok a fotky boli uverejnené z Väzby Prešov:

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/koncert-znameho-rapera-za-mrezami>



Foto: výkon väzby Prešov, väznica, ktorá sa nachádza priamo v srdci Prešova. Píšem preto VV, lebo v Prešove sa na okraji nachádza aj druhá väznica Otvorené oddelenie, ale len čisto pre odsúdených v MinSS v oblasti Šváby. Nevie, či je to dobre vidieť, na spodnej fotke je aj ďalší reper, ktorému Ego dovolil reparať s ním a bolo to úžasné. Musím povedať, že od začiatku si každý, kto počúval slová Michala S. uvedomil, že je to o Bohu. A aj obecnstva sa spýtal, či vedia, kto je jeho najlepší kamarát a komu zložil aj skladu, ktorú ide spievať. Všetci tipovali Rytmusa, ale povedal im, že to nie je Patrik, ale BOH. To Boh je tvoj najlepší kamarát a priateľ, čo ti dáva každý jeden deň šancu od znova, čo ti odpúšťa 77 krát. ON je tvoj najlepší Ocko.



Dňa 2.9.2020 v Strednu na začiatku školského roka sme sa aj my bratia spol. Dismas stretli spolu v Mariánskej sále v HC, aby sme takto symbolicky začali školský rok spolu. Cieľom bolo vzájomné zdieľanie, spoznávanie, pričom nosná časť bola služba Pánovi v Božom kráľovstve v **divízii Dismas**. V programe stretnutia boli aj modlitby chvál a požehnanie od dekana. *Foto: ako sme boli na stretnutí a boli sme ponorení do svedectiev, tak zrazu začali zvonit' budíky.*

Hovorím si: „čo to čo je?“, ale hneď sme to pochopili, lebo bolo práve 20:00hod. Práve z tejto modlitby je táto fotka.



Foto: mužská časť spol. Dismas a náš dekan Jožko a kaplán Lukáš, ktorý práve fotil. Ďakujem Vám bratia za službu. Poslednú augustovú nedeľu, dňa 30.08.2020, zavítala do ÚVTOS pre mladistvých kapela Bétel z Hlohovca v sprievode spoločenstva Dismas, aby sa spolu s odsúdenými modlili modlitbu chvál a pomocou hudby a svedectiev priniesli aj za



múry väznice nádej, radosť a slobodu Ducha. Program bol následne zakončený sv. omšou pod vedením väzenského kaplána. Odsúdené ženy obdarovali kapelu aj vlastnoručne vyrobenými darčekom, za čo ďakujeme. Dňa 3.9.2020 sme dostali pozvanie na Godzone konferenciu lídrov zo Slovenska a z časti aj Českej republiky.

*Foto: členky kapely **Heartbeat**, ktoré prejavili záujem ísť navštíviť väznicu Sučany, nakoľko by radi povzbudili sestry v zbroji.*



Foto: Matúš Šoka bol tiež s nami ako líder spol. L'múry a vedľa naši dvaja kňazi s Julom Slovákcom (v strede) riaditeľom Godzone projektu.

Počas konferencie som sa stretol s viacerými

ľuďmi, ktorí v kresťanskom-duchovnom Slovensku veľa spravili. Môžem povedať, že veľa z nich by radi prišli do väznice Vás buď povzbudiť, alebo modliť sa s vami, lebo vidia, že Ocko niečo veľké koná za múrmi väznic. Na poslednej fotke som v dialógu s ministrom financií, za ktorého sme sa spolu viackrát modlili a mali ho v úmysloch a v misiách v NL č. 33, NL č. 38 a tiež 24 hod. v modlitbách 20.6. a 27.6.2020. Chceme ti len braček povedať, že toto všetko som mu povedal a bol nesmierne vďačný. Reálne som z neho cítil pokoru, radosť, úctu, vďačnosť a tiež prekvapenie, že niečo ako DISMAS vôbec existuje a že si Pán povoláva armádu, o ktorej svet nevie. Po 5 min. som ho chcel opustiť, nakoľko som ho nechcel zdržovať, ale on mi povedal, že nech neodchádzam a že si chce potykať. Tak sme sa začali zhovárať ako priatelia a počúval a počúval. Nevie, či to vidíte na tej fotke, ale on žiaril od radosti a len ma potlepkával po pleci. Aký ste mu vzácní, priatelia moji. Tak si cení vašu modlitbu. Ak si braček ešte na pochybách, či sa s nami každý deň modliť, tak už viac sa ti napísať nedá. Hovorím ti, **má to zmysel**, nech ti opica hovorí čokoľvek iné, Ocko ti hovorí, bojuj a buď vytrvalý. Bojuj s lenivosťou počas modlitby, opica



ti bude práve vtedy robiť najviac zle, alebo posielat' ľudí, aby ťa tým odklonila. Žehnám ti braček, aby si vytrval do konca.

Dňa 4.9.2020 sme boli pozvaní do **Rádio Mária a tu je príspevok od Rút Šiškovéj**: „Chcela by som sa s vami pozdieľať o zážitku z návštevy Rádia Mária. Dostali sme pozvanie s manželom Jožkom ísť sa pomodliť za spoločenstvo Dismas do rádia. Veľmi som sa tešila aj na modlitbu aj na prítomnosť našich priateľov Mirku a Miška Libantových. Po čase som však zistila, že sa nemôžem toho zúčastniť, pretože naše deti mali mať v tom čase prípravu na 1.sväte prijímanie. A keďže príprava vrcholí, musela som tam ísť. Dve hodiny



pred odchodom manžela do rádia mi volala kamarátka ohľadom prípravy na 1.sv.prijímanie. Spomenula som jej aj, že som mala ísť s Jožkom na modlitbu. Ona ma hneď povzbudila, aby som išla, že to ostatné sa porieši. Cez jej slová sa ma dotkol Boh a dal mi pozvanie aj možnosti, ako sa napriek všetkému tam dostať. Cestu mi úplne vydláždil. Úplne jednoducho som mala aj súhlas od kňaza z našej farnosti, aj od vedúceho rodičov. To čo sa mi zdalo nemožné a nereálne, sa naplnilo. Možno je to taký detail pre niekoho, ale presne toto zažívam vo svojom živote... starostlivosť Boha nášho Ocka o úplné detaily, ako mi dokazuje svoju lásku každý deň v prejavoch maličkovstí, ktoré mi zosiela. A tak som vďaka Božej добрote mohla zažiť spoločenstvo so svojím manželom, s našimi drahými priateľmi, aj so super dievčatami z rádia. Vďaka

ti Ocko za tento zážitok. Foto: kaplnka v Rádiu Mária počas cca hodinového priameho prenosu modlitieb a krížovej cesty. Monika a tím Rádia Mária tiež ďakujú za listy, ktoré od Vás dostávajú.



Teraz by som vybral časť textu z **NL č. 39** v ktorom sme hovorili o zázraku sestričky Emílie: „časť listu od Emílie v ktorom píše o reálnom zázraku, nakoľko jej dcéra má svadbu 11.7.2020 a v ten deň sa narodila. Dcéra jej povedala, že najkrajší darček pre ňu by bol, keby môže ísť na svadbu. A to, čo som si prečítal na konci tohto listu, tak som len chválil Ocka. Riaditeľ jej oznámil, že na svadbu môže ísť. Chvála Pánovi! Ocko je veľmi dobrý. Neuveriteľné sa stalo skutočnosťou, mne sa to za 20 rokov praxe v zbere ešte nestalo. Ocko, Ty si Kráľ kráľov.“ Foto: svadobná fotka zo dňa 11.7.2020 počas preberania darčeku od Emílie. Ako si môžeš všimnúť, tak sestra Emília má na nohe aj čierny náramok, ktorý asi nemala dobrovoľne. V každom prípade žehnáme nielen Emílie, ale aj mladomanželom.

ja a na druhý iba ja s Dadkou. V rukách drží srdiečko, ktoré som im vyrobila ako darček, je v ňom kúsok zo mňa a pre moju

Foto: časť listu od Emílie v ktorom píše: „...v rukách drží srdiečko, ktoré som im vyrobila ako darček, je v ňom kúsok zo mňa...“.

Príspevok **Maroša Sýkoru**: „PBJK bratia a sestry, dňa 05.09.2020 som bol v zastúpení

spoločenstva DISMAS aj so svojou dcérou a na pozvanie pána Martina Nieslaníka (na fotke zľava) chváliť Pána a vydať svedectvo o tom, ako Boh konal v mojom živote v Rímskokatolíckej farnosti v Jablunkove (ČR). Účelom tohto svedectva bolo zasiahnúť do srdca a poukázať, ako konal Boh v mojom živote aj budúcim birmovancom. Po príchode sme boli srdečne privítaní, kde som sa opäť stretol aj s reperom Martinom „Augustínom“ Dvornickým. Martin je obrátený človek, ktorý aktuálne repuje piesne o Bohu zo svojho života. Po prvýkrát sme sa stretli v Otvorenom oddelení v Prešove počas môjho VT, kde prišiel vydať svoje svedectvo a modliť sa za všetkých odsúdených. Následne som sa zoznámil aj s Pavlom Strežom (na foto vpravo), ktorý je jedným z vedúcich





Spoločenstva Novej Evanjelizácie v Dolnom Kubíne, ktoré neskôr (v r.2009) založilo centrum pre rodinu – Akvicentrum. Aj on tam bol spolu so svojou manželkou a spoločenstvom vydávať svedectvá a chváliť nášho Ocka. Pred mojim svedectvom sme sa spolu pomodlili a v modlitbách prosili Boha o otvorenie srdca a pokojné a požehnané svedectvo. Odtiaľ sme po ceste navštívili pútnické miesto na hore Živčáková (foto vpravo), kde sa nachádza kostol Panny Márie Matky Cirkvi. Na tomto mieste došlo k sérii siedmich zjavení lesníkovi Matúšovi Lašútovi asi dvojmetrovej postavy Panny Márie Lurdskej, po prvýkrát 01.06.1958. Na mieste zjavenia bola postavená aj kaplnka Panny Márie (foto vľavo), kde som sa pomodlil za všetkých odsúdených a v ktorej blízkosti sú aj pramene Lurdskej Panny Márie,



Božského Srdca Ježišovo a prameň srdca Panny Márie.



Foto: spol. Dismas a Bétel, dňa 30.08.2020 v Sučanoch počas doprevádzania modlitbami chvál na Svätej omši a následných svedectiev <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/kapela-betel-v-uvtos-pre-mladistvych>

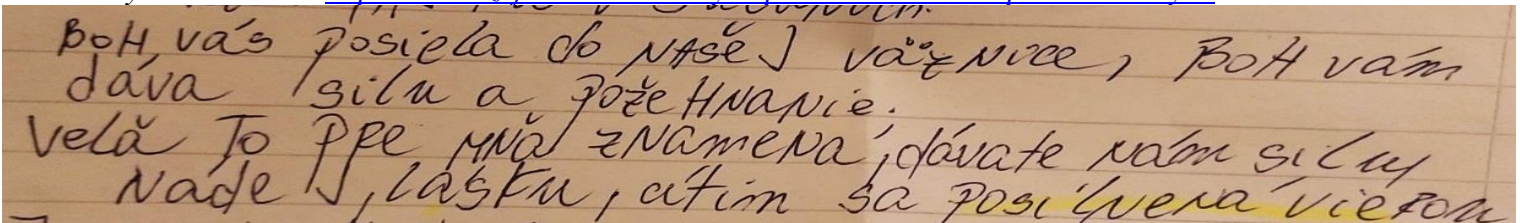


Foto: časť listu od Moniky zo Sučian, v ktorom reagovala na našu vyššie uvedenú návštevu v Sučanoch. Píše, že Boh Vás posielal do našej väznice a že to pre ňu veľa znamená. Ešte pridám jeden list z tejto väznice:

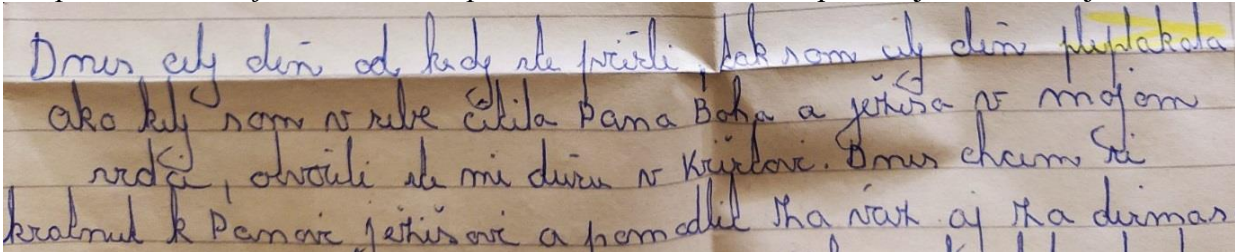


Foto: časť listu od Aničky, v ktorom spomína, že celý deň preplakala a cítila vo svojom srdci Ježiša Krista. Tiež podotknem, že

to v rozsiahlom liste spomenula 3 krát, že reálne cítila Krista v srdci a nemohla to zastaviť. Ďalej spomína, že ide na kolená a bude sa za nás modliť- za DISMAS. Ďakujeme za takéto listy, ktoré sú pre nás povzbudením.

V nedeľu dňa 6.9.2020 sme mali ísť na Východ SR do dvoch väzníc a to konkrétne do Košice-Šaca a VT Sabinov.



V Štvrtok som, ale dostal SMS od pedagóga z KO-Šaca, kde mi oznámil, že nakoľko bol rekord v počte nakazených korona vírusom (137), tak riaditeľ akciu zrušil. Tak sme sa začali o to horlivejšie modliť za Sabinov, ktorý mal byť tiež v nedeľu, ale poobede. V piatok prišla ďalšia správa počet nakazených mal ďalší rekord a to až 226. A vtedy hovorím: Ocko, veď je to všetko vybavené, čo ich nemáme navštíviť? A predstavte si, my sme tam nakoniec do **väznice v Sabinove** prišli. Chvála Pánovi! Ďakujem aj za tvoje modlitby. A tu prinášam príspevok **Daniela Uebersaxa** (zvukár Marana Tha) ohľadne väznice v Sabinove:

„Evanjelizáciu vo väznici som dnes prežíval veľmi intenzívne, pretože už mi dlhší čas horelo srdce pre túto službu. Avšak celý týždeň som mal silné nutkanie napísať kvetnatú výhovorku, prečo tam neisť. Ale Pán mi pomohol vytrvať a bol to pre mňa úžasný čas. Služil som ako zvukár a hoci už mám za sebou rôzne evanjelizačné výjazdy pre mladých, toto bolo celkom iné a cítil som veľmi silnú duchovnú zodpovednosť a privilégium byť pri chlapcoch, ktorí chybovali. Ale zároveň som cítil tok úžasnej Božej lásky a milosti, ktorá sa vylievala sladučká ako med. :) Plakal som a bolo mi to jedno, keď som videl, aký je Boh dobrý! On je verný v každom čase, aj keď my sme sa odpísali. Úžasný, hoc náročný čas :)“



Oficiálne foto: väznice v Sabinove v zložení členovia kapely F6, spoločenstva Marana Tha, Joel a spol. DISMAS.

<https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/hudobna-skupina-f6-medzi-odsudenymi>

Po ceste na Východ som mal dohodnuté stretnutia s členmi, ktorí boli ešte pred pár týždňami za múrmi väzníc a išiel som im poodovzdávať darčeky zo spol. Dismas, alebo ich len pozvať na niečo, čo majú radi.



Foto: Jožko Drugda, Zvolen

Príspevok **Jozefa Drugdu**: „Dňa 3.9.2020 ma pustili na PP z väznice v Sučanoch. Ako som prišiel domov vybavoval som si rôzne veci a tiež som napísal aj na mail, ktorý som našiel na zadnej strane Dismas Karty (pohl'adnice), tam kde je vpredu ikona sv. DISMASa. Mail bol: dismas@spolocenstvo-dismas.sk a v ten deň som dostal aj odpoveď. Odpísal mi vedúci Michal a predstavte si, následne mi volal a stretli sme sa vo Zvolene odkiaľ pokračoval do väznice v Sabinove. Stretli sme sa v Mcdonalde, kde ma s manželkou pozvali na sladkú zmrzlinu. Osobne Vám poviem, že veľmi veľa času teraz trávim v chladničke a pri televízore, ale tiež každý deň čítam žalmy a vybavujem si prácu. Budem rád, ak si na mňa spomeniete v modlitbách.“



Foto: Liptovský Mikuláš, Janko B.



Foto: Marek T., Martin



Foto: od Adi zo Sučian, vytvorila krásnu pohľadnicu loga DIMASU.

Vďaka za ňu.

Dňa 10.9.2020 sme navštívili väznicu

Hrnčiarovce.

Poviem ti, že útoky kvôli tejto návšteve boli od opice dosť veľké, ale Ocko si to všetko použil



a my naplnení Božím pokojom sme to všetko zvládli na slávu Božiu. Z tejto služby prinášam aj príspevok **Petra Danajku**, ktorý bol prvýkrát s nami vo väznici navštíviť zavretých bratov v minimálnom stupni stráženia: „Jedného väzňa-brata, ktorý tam bol sa dotklo a ocitol sa niekde tam, o čom si hovoril

a o čom sa spievalo, tak to malo zmysel. Bol som pre nich cudzí človek a predsa za mnou po chválach a po programe prišiel jeden väzeň a chcel sa rozprávať, vlastne chcel mi povedať, že je chorý a ja som cítil, že ho mám povzbudiť. A moja jediná otázka na ktorú som sa zmohol, bola: Veríš v Ježiša Krista? A on, že áno. A ja som povedal, že jedine Ježiš Kristus ťa uzdraví. Oni potrebujú, povzbudiť, poradiť a pochopiť ich, som pripravený ich počúvať.“

a bozou láskou. Niekedy je to veľmi ťažké, ale uvedomujem si, že tu sú najhorší z najhorších, ale Boh miluje ľudí takých aký sú, lebo vie, že sú nedokonali a dal nám slobodnú vôľu.

Foto: časť listu od Vincenta z Leopoldova v ktorom od začiatku píše, ako skrze ostatných odsúdených dostáva od Ocka čnosti ako je trpezlivosť a sebakontrola. Ďalej v liste píše: „niekedy je to veľmi ťažké, ale uvedomujem si, že tu sú najhorší z najhorších, ale Boh miluje ľudí takých aký sú, lebo vie, že sú nedokonali

a dal nám slobodnú vôľu.“ Ozaj, pekné a pravdivo to napísal, tak od srdca. Braček, slová pre nás, máme slobodnú vôľu a každý deň sa rozhodujeme medzi dobrom a zlom. Vyber si život! * Gn30,19

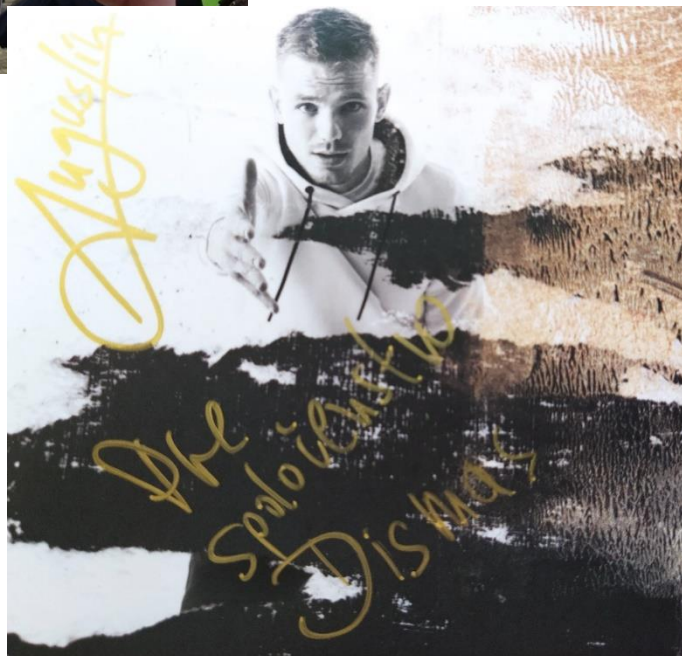
Príspevok **Jožka Šišku**: „Dňa 19.9.2020 sme prijali pozvanie od **KREŠŤANSKEJ POLICAJNEJ ASOCIÁCIE** na



zdieľanie sa svedectvom o spoločenstve DIMASU a o mocnom pôsobení nášho Pána v spoločenstve a našich osobných životoch. Bratia z Kresťanskej policajnej Asociácie organizovali "víkendovku" OTEC A SYN.

Účastníci boli bratia z rôznych denominácií. Vyrazili sme spolu s Michalom Libantom (toho všetci poznáte :)) svedčiť o našom Pánovi. Pri príchode sme účastníkov zastihli pri spoločnej aktivite otcov a synov - lukostrel'be na terč... Vzápätí sme sa presunuli do spoločenskej miestnosti, kde sme sa dve hodiny zdieľali o živote s Kristom - nás osobne i vás bratia z Dismasu, lebo Pán robí v živote nás všetkých veľké veci!!! A tie treba vykričať... :) Po skončení sme boli s láskou pohostení dobrou pizzou a po spoločnej foto sme sa rozlúčili, nakoľko otcovia so svojimi synmi pokračovali v ďalšom programe turistikou na Kl'ak a položeným pamätného venca k pamätníku obetiam zverstiev fašizmu...“

Foto: Augustín-TowMeot vydal prvé CD a poslal ho poštou do DIMASU. Martin Dvornický, jeho skutočné meno, bol



v minulosti už viackrát na návštevách vo väzniciach a dosvedčoval, že aj rep sa dá uskutočňovať s Božím Duchom.

Príspevok **Adama Likavčana**, ktorý tieto posledné tri mesiace, ktoré nám Ocko pootvoril a prenajal vinice chodil neúnavne s nami a navštevoval nás. Tu je jeho príspevok asi z poslednej takejto veľkej akcie v tomto roku: „PBJK. Chcel by som sa s vami pozdieľať o našom dni spoločenstva, ktorý sa konal v sobotu 19.9.2020 v bikeparku v Leopoldove. Bolo to stretnutie Oázového spoločenstva mládeže. Na akcii sa zúčastnilo asi 70 mladých tínedžerov, ktorí boli na duchovnom cvičení s názvom Oáza ako slúžiaci alebo ako účastníci. Prišlo kopu odhodlaných mladých ľudí, z ktorých mnoho bolo čerstvo obrátených. Rozhodli



sme sa pozvať Michala na toto stretnutie aby týmto mladým povedal nejaké povzbudivé slovo. Musím povedať, že Michalove slová ozaj zaujali a vdýchli ľuďom zápal, aby po svojom obrátení odvážne hovorili o Kristovi všade tam, kde budú a uistil ich v tom, že Boh naozaj koná. Celá akcia sa niesla v duchu silného kresťanského spoločenstva a Michalove svedectvo bolo veľkým oživením chvál, ktoré boli hneď po svätej omši.“

Spol. Dismas bolo pozvané na konferenciu na katolícku Univerzitu v Košiciach, ktorá by sa mala konať, ak Pán dá

15.10.2020 a boli sme požiadaní prispieť aj do knihy, ktorá bude vydaná a prezentovaná práve na tejto konferencii profesorom, kňazom a laickej verejnosti. Časť z tejto knihy resp. svedectvo, ktoré som už chcel dlhšie napísať, ale po prvýkrát uvádzam práve tu a tebe: „V auguste 2015 som dostal ďalšie povolenie na zorganizovanie kresťanského koncertu kapely Lámačské Chvály, pričom pri vybavovaní som dostal podmienku, že majú prísť len odsúdení zo SSS v počte 50 odsúdených. Túto skutočnosť som odprezentoval aj Braňovi, ale akonáhle sa dozvedal, že tam nebudú odsúdení z MxSS a počet týchto odsúdených pri omnoho väčšej kapacite kinosály je porovnateľný s miestnosťou na Hrade, tak vyjadril jasný nesúhlas do telefónu. Povedal som mu, že o veci už bolo rozhodnuté a určite sa to nedá meniť. Vtedy som si spomenul, že keď som bol s odsúdenými na biblickej škole (spol. DISMAS bolo len vo väznici Leopoldove v tom čase), hovoril som im, že ak vykročia a spravia krok viery, Pán spraví ďalších 100 krokov. Tak po tomto volaní v srdci som ho požiadal, aby sa za to modlil a ja sa o niečo pokusim. Uvedomil som si, že ak to je rozhodnuté, tak to prišlo od samotného riaditeľa ústavu (ďalej len „RÚ“) a moji nadriadení na výkone trestu už len tlmočili danú skutočnosť. Preto som sa rozhodol ísť priamo za RÚ, lebo len on môže z bezpečnostného hľadiska schváliť, aby boli spolu aj MxSS a SSS. Celú situáciu mi komplikovala skutočnosť, že ak pôjdem priamo za RÚ, tak poruším postupnosť, nakoľko by som mal ísť najprv za najbližším nadriadeným a potom ďalej a ďalej, až by som prišiel k RÚ a práve za nedodržanie mi hrozilo disciplinárne potrestanie. Tak riskol som to a vyrazil som do kancelárie RÚ, pričom ma zastavila sekretárka riaditeľa a oznámila mi, že RÚ sa nenachádza vo svojej kancelárii, lebo je odcestovaný. Povieť vám, že mi trochu odľahlo a cítil som sa spokojný, lebo to, čo som mal spraviť, som spravil a ako sa hovorí: „Aj pokus sa počíta.“ Napíšem tiež, prečo som sa cítil spokojný, lebo náš RÚ je diplomaticky povedané veľmi nechotný a zatvrdnutý voči kresťanským aktivitám. No myšlienka na to, že som nespravil niečo dostatočne pre druhého, bola v mojej mysli, a tak som sa rozhodol ísť tam za pár dní aj po druhýkrát. Ako som prišiel, znovu mi sekretárka oznámila, že má práve rokovanie a nemôže ma prijať. Takto sa to celé opakovalo 4-krát. Neviem, prečo som sa k nemu nemohol dostať. Jedného slnečného dňa, ako som išiel na obed do budovy AB, kde sídli aj RÚ, som sa začal modliť a prehlasovať, nech moje nohy sú tvojimi nohami, nech moje oči sú tvojimi očami, nech môj jazyk hovorí tvoje slová, Bože. Súčasne som po tejto modlitbe cítil radosť v srdci a preniknutý bážňou v Ockovi som zaklopal na dvere RÚ, nakoľko tento raz tam už bol. Po vkročení som sa mu predstavil: „Pán riaditeľ, kapitán Michal Libant, dovoľte mi vstúpiť.“ RÚ už ma očakával, lebo vedel, že som sa snažil o stretnutie s ním a opýtal sa ma, čo mám na srdci. Na to som mu odpovedal, že by som sa chcel porozprávať o počte odsúdených na koncerte a tiež doplnenie odsúdených z MxSS. On ma zastavil a povedal, že to už bolo rozhodnuté. Tak som mu z lásky začal zdravo argumentovať. Chvíľu počúval a pozeral sa na moju ľavú ruku, kde som mal náramok s veľkými písmenami „Jesus is my Savior“. A hneď sa ma aj opýtal, že čo to je.



Moja odpoveď bola, že Ježiš je môj Spasiteľ a on: „Že čo?“ A ja, že vykupiteľ. Vyznal som ho a neľutujem to. V hlave som mal: „**Mt10,18-20**: ...a pre mňa vás budú vládčiť pred vladárov a kráľov, aby ste vydali svedectvo im aj pohanom. Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. Ved' to už nie vy budete hovoriť; ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás.“ Povzbudení týmto slovom sme ešte viedli konverzáciu a na konci nečakane povedal, že si to ešte celé premyslí.“ Na druhý deň ma zavolať zástupca RÚ pre služobné veci, ktorý mi povedal, že modlitby chvál sa uskutočnia a môžem zapísať cca 70 odsúdených z MxSS (vrátane DS „C“), 50 odsúdených zo SSS a navyše ešte aj 27 obvinených z výkonu väzby. Tak ti poviem, že som bol šťastný a plný vďaka nášmu Ockovi. Na moje prekvapenie zástupca neskončil a povedal ešte jednu informáciu, že mám ísť za informatikmi a vyfasovať si kameru, pričom si želá, aby tento kresťanský koncert bol vysielaný naživo do všetkých televízorov na každej ceste, aby to videli aj tí, čo sa nemôžu dostaviť-teda aj zostávajúcich 1 150 ods. a obv..(doživotných, OŠZ, PAL, VV a tiež personál ústavu) Chápeš braček? **Zjv3,7**“.



Foto: všimni si kameru vľavo, možno neuvidíš, čo som mal vtedy oblečené, ale bola to červená mikina s veľkým bielym nápisom: **JESUS FOREVER** – Ježiš navždy. To bola moja odpoveď na to, čo sa stalo, len On je Pán, len On rozhoduje a spraví a dokončí všetko aj nemožné, či v mojom, alebo v tvojom živote. Nezastaví ho nikdy nič!

ĎAKUJEM ZADISMAS, ŽE UZNIKLO TAKÉTO SPOLOČENSTVO, KTORÉ POMAHA DRUHÝM 😊 STE ÚŽASNÍ TAK V TOM POKRACUJTE DRAHÍ BRATIA A SESTRY.

Foto: časť listu od Mareka z Dubnice, v ktorom píše, že ďakuje, že vzniklo toto spoločenstvo. Napíšem k tomu len toľko, že náš nebeský Ocko založil toto spoločenstvo nikto iný a On sa aj o neho stará, inak by už dávno skončilo. Nebudem ti ani písať koľko prekážok a klamstiev a protivenstiev zažívame, ale nad tým všetkým je BOH v ktorého sme uverili a ktorému sme odovzdali svoje životy. Nie je to nádherné? Ja viem komu som UVERIL!



Nebudem sa za Boha hanbiť, ani si z neho robiť srandu. Je pre mňa iný, ako ten z dokrútok...

SIMA MARTAUSOVÁ
speváčka roka
OTO 2020



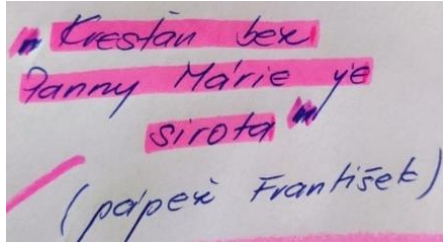
Saletini
Rozkvet

Simona Martausová na Oto 2020: Sima Martausová sa dotkla ešte jednej veci - hlboko veriacej speváčke sa zjavne nepáčil motív "Boha šoubiznisu", ťahajúceho sa celým večerom, prevetľujúceho sa raz do dieťaťa, ženy aj muža, čarujúceho abrakadabra, či spovedajúceho na záchode z hriechov spevákov Kaliho, Kandráča a Ďuricu. Z pódia totiž od nej vľúdny hlas zaznelo: „A nechcem zabudnúť poďakovať tomu najdôležitejšiemu pre mňa - Pánu Bohu, ktorý je teda pre mňa trochu iný ako ten z tých dokrútok. Teda dosť iný, vlastne úplne iný. Takže Pánu Bohu ďakujem hlavne, pretože On mi dal ten dar, že sa o svoje piesne môžem s ľudmi deliť. A preto sa nikdy nebudem zaňho hanbiť, ani si z neho robiť srandu. Pekný večer ešte," dodala a odkračala na miesto. “

Nakoniec **Ondrej Kandráč** - člen hudobnej skupiny „Kandráčovci“ si uvedomil svoj čin a na sociálnej sieti napísal: „Neuvedomil som si, že moje vystúpenie môže byť pochopené ako zosmiešňovanie Najvyššieho. V živote som to tak necítil, práve naopak... . Každopádne je to pre mňa silné ponaučenie do budúcnosti. Chcem sa všetkým, ktorí boli mojim vystúpením pobúrení, či sklamaní ospravedlniť.“

Svedectvo: Pokúsím sa napísať jedno svedectvo ohľadne modlitby pred jedlom. Keď som pred cca 12 rokmi sedel v jedálni pre príslušníkov v Leopoldovskej väznici, tak som sedel s referentmi režimu a oproti sedel vedúci logistiky, ktorý sa pred jedlom prežehnal a pomodlil. Vtedy ho začali kolegovia ohovárať, hanobiť a odsudzovať. Osobne sa musím priznať, že ja som bol ticho aj keď som v srdci cítil, že to ja som ten zbabelec a že on to dal. On to dal pred 120

príslušníkmi riaditeľom a pred všetkými, čo boli v jedálni a robil to každý jeden deň. Aj keď bol terčom výsmechu a poníženia, bol presne tým, kým mal byť. Svedčil aj takýmto gestom o Ježišovi. Po nejakom čase som sa začal obracať a hľadať pravdu, ktorá ma meno Ježiš a potom som nielen spravil kríž, tak ako môj spolubojovník, ale som prišiel aj za ním a povedal som mu: „možno o tom nevieš, ale celý čas si mi bol vzorom, že si sa **nehanbil za Kríž nášho spasiteľa Ježiša Krista**.“ Bol pre mňa ako mesto na návrší, ktoré sa nedá ukryť. **Mt5,14** „Vy ste svetlo sveta. Mesto postavené na návrší sa nedá ukryť. 15 Ani lampu nezažnú a nepostavia pod mericu, ale na svietnik, aby svietila všetkým, čo sú v dome.“ Ja som bol vtedy dole pod tým mestom ako ostatní, ale tiež som chcel byť tak osvetlený a vyvýšený Ockom. Už sa tam vidíš, braček? Ty si svetlo, svietnik, mesto. Ty nie si tma. Možno nie je moc tých, čo sa nehanbia za Krista, ale žienka Sima Martausová nezaprela Boha (ako si čítal v tomto NL) a pred všetkými sa k Nemu priznala a zastala si Ho.. * **Lk9,26** „Lebo kto sa bude **hanbiť za mňa** a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, keď príde v sláve



svojej i Otcovej a svätých anjelov.“ ***Mk9,38**

Rád by som zakončil toto svedectvo modlitbou, ktorú dávam aj do misii.

Foto: obálka listu od Róberta z Leopoldovskej väznice.

Dávam do pozornosti tieto misie pre TEBA:

Misia I: dostávam listy s otázkou: „ako sa mám modliť, pedagóg?“ Tak tu poskytnem jednu modlitbu potom, ako spravím kríž pred jedlom. Zohnem trošku hlavu k hrudi (na pokoru), privriem oči a ponorím sa do srdca a hovorím:

„Pane Ježišu Kriste, požehnaj tieto dary, ktoré môžem z tvojej štedrosti požívať, požehnaj ruky, ktoré ho pripravili, kúpili a daj ich aj tým, ktorí ich nemajú. Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bolo na počiatku, tak nech je i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.“ A znak kríža nakoniec. Ak to náhodou nerobíš pravidelne, tak vyskúšaj pred každým jedlom vykonať modlitbu a napíš mi, čo si pri nej vnímal, alebo s akými reakciami si sa stretol.

Misia II: cirkevných otcov, ktorých dostávaš každý druhý NL, tak sa snaž čítať s Božím slovom. To isté aj v kurze Jeshua, tiež v NL a v osobných listoch.

Misia III: Potreboval by som od teba spätnú reakciu, či počúvaš u vás vo väznici **Rádio Mária**, resp., či vieš o niekom, kto ho počúva.

Misia IV: Ako si si už asi všimol, tak si dostal do listu aj prílohu jednu brožúrku, veľmi vzácnu s názvom : „Prežívaj svätú omšu“ od **Mystičky Cataliny Rivas**. Osobne som ju viackrát čítal, lebo je veľmi krátka, ale vždy mi tam Ocko ukázal viac milosti až som žasol ako prebieha Sv. omša v duchovnom svete. Tieto brožúrky zakúpil náš Dekan Jožko a poprosím ťa aspoň jeden ruženec za neho. Ďakujem. Ak by ju niekto nechcel, pošli ju ďalej (buď spoluodsúdenému alebo aj domov, resp. blížnym). S duchovnými dobrami je dobré sa podeliť.

Misia IV: začíname **duchovnú obnovu (DO)** s **Dominikom Chmielewským**, ktorý v 20 častiach bude hovoriť o všetkých oblastiach ako je odpustenie, manželstvo, závislosti... . K tomuto kroku sme pristúpili pre skutočnosť, že väčšina zo spol. DISMAS tohto kňaza počúva a uznali sme to za veľmi prospešné vykonať si takúto nádhernú DO. Samozrejme, ak sa niekto z Vás nechce zapojiť do DO, napíš nám to, aby sme to neposielali.

Misia V: spomenul by som **staré misie**, ktoré by sa mali realizovať každý mesiac. **Bola daná v NL č. 23 v Novembri:** Ak ste dali odslúžiť v priebehu roka sv. omše u vás v kaplnke, alebo príbuzní pošlite mi počet s dátum za tento rok. Budem veľmi rád. Modlím sa o väčšiu horlivosť v týchto veciach pre celé spol. Dismas. Ďakujem.

NL č.21 v mesiaci Október, dostávam viac listov, ale málokto mi dá informáciu, či vôbec ste dali aj vy odslúžiť sv. omšu u teba v ústave. A tiež v NL č.37: Misia III: spýtať sa s láskou kaplána, kedy môže za spol. Dismas odslúžiť sv. omšu a napísať mi to. Snažím sa to písať priebežne. Tak, ak sa ti dá, máme taký sen, aby sa v každej väznici raz do mesiaca odslúžila jedna sv. omša za Dismas. Ale táto misia už nie je na nás, ale na tebe. Vždy v pokore a s láskou o to požiadať kaplána a Ocko sa oslávi. Až potom budeš vidieť, ako sa veci začnú správne hýbať.

Príloha: s NL č. 43 bude do obálky vložený aj papier na ktorom budú odpovede na otázky, kam **odporúčame ísť po ukončení VT** (len pre Sk), ak náhodou členovia Dismasu nemajú kam ísť, resp. chcú mať ešte formáciu a vybaviť všetky potrebné papiere. Niektorým členom sme toto už v minulosti poslali, nakoľko prejavili záujem po ukončení trestu nastúpiť buď ku Kuffovi, Maslákovi, Gombitovi ako aj do Čenakola. Len pre zaujímavosť na poslednej návšteve vo väznici mi povedal pedagóg, že práve táto naša informácia - teda tento list je zavesený na nástenke vo väznici a slúži aj pre iných odsúdených, ktorí dajú šancu Ockovi.

Sv. omše za spol. DISMAS: 2.10. o 17.hod., 6.10. o 6:30h., 10.10. o 17. hod., 19.10. o 6:30 v Hlohovci. **Úmysly:** Dňa **5.10.** za kaplánov, kňazov Ordinariátu, vikára a biskupa, plus pedagógov, ktorí pôsobia vo väzniciach, vedúceho spol. Dismas, dekana Jožka a kaplána Ľuboša Matúša. Dňa **10.10.** za odsúdených a obvinených, ku ktorým nás Ocko pošle, aby už teraz pripravil ich srdcia a za úspešné plnenie misií, ktoré slúžia na budovanie Božieho kráľovstva. Dňa **17.10.** za väznicu v Trenčíne, za Ľuboša Málika s rodinou. Dňa **24.10.** za väznicu v Želiezovciach, plus za ochotné srdcia slúžiť, pomáhať v spoloč. Dismas. Dňa **31.10.** za väznicu v Žiline a Michala S. - Ega s rodinou. Mimoriadny sobotňajší úmysel (do odvolania): za pokoj do našich srdiec, ochranu pred korona vírusom a šíriacim sa strachom..

Ešte pred ukončením NL ti dávam do pozornosti najnovšiu štatistiku: 233. členom aktuálne posielame do väznice NL a 80 členov už bolo prepustených na slobodu. Aktívne nám napísalo 201 členov, ktorí sa nachádzali za múrmi väzníc.

28.09.2020 Boh Ťa žehnaj drahý brat v Kristovi - BŤŽ + Newsletter č.43